

ПОЖЕЛАХ СИ ...

От 3 месеца живеем в социална изолация. Светът страда. Вирусът е навсякъде. Все по-често в главата ми е натрапчивата мисъл: “Какво ще е новото поведение на хората към околната среда, когато карантината отпадне?”

Объркана съм. Сещам се за приказката на Доналд Бисет “Вълшебното дърво”. Заставайки под клоните му, си пожелавам да спася планетата. И моите желания се сбъдват.

Ето, пътувам по света и се срещам с различни хора и природа. Светът е по-хубав. Звездите вечер светят по-ярко, въздухът е чист, океаните са чисти, а делфините и коралите са част от тях... Птиците и пчелите са навсякъде. Хората са по-добри и някак странно осъзнати. Научиха се, че смисълът на живота е в малките неща, преосмислиха своите ценности и приоритети.

Използват екологичен транспорт - метро, електромобили и велосипеди, а за движението на автомобилите е създаден стриктен режим на четна и нечетна дата. Пътуванията и трафикът са силно редуцирани.

Събират разделно отпадъците за рециклиране, не разхищават водата и я опазват чиста. Избират местни продукти и насърчават родното производство. Въглеродните емисии от използвания за внос от чужбина транспорт намаляват значително, а остатъците от тях се редуцират.

Проблемите на околната среда са обект на разглеждане на високо ниво и имат реални резултати - поети са дългосрочни ангажименти относно насърчаване на климатичните действия. Големите компании внедряват в производствата си екологични методи и средства и не замърсяват природата, като същевременно призовават правителствата да „дават приоритет на по-бърз и справедлив преход от „сива към зелена икономика“. Възстановяването на икономиките не е за сметка на околната среда. Домакинствата не използват твърди горива за отопление, залага се на възобновяеми енергийни източници. Употребата на пиротехнически изделия е спряна, а вредните прахови частици във въздуха са в пъти по-малко.

Животните са грижа на всеки човек - създадени са зоополции, резервати, клиники. Популацията на застрашените видове е увеличена, а ловът на диви животни не е прищявка на определени хора. Ледът и полярните мечки в Арктика не изчезват.

Производството на пластмаса е заменено с биологично разградими продукти. За личната си хигиена хората използват натурална козметика, без опаковки, без дезодоранти, които увреждат озоновият слой.

Опазването на околната среда е предмет на обучение в детската градина и училището. Никой не изхвърля отпадъци по улици, плажове, паркове. Няма безразборно изсичане на дървета заради отопление или предстоящо строителство. Зелените покриви на градските сгради са реалност. Реозенелители (Риуайлдъри) възвръщат дивия вид на природата, създават малки гори, басейни с океанска вода и други елементи, които нормализират качеството на въздуха и екологичния баланс. Дизайнери на отпадъци преработват битовите и електронните отпадъци в полезни суровини. Рибни фермери отглеждат подводни растения и водорасли, които балансират подводните системи. Космически еколози почистват близкия Космос от човешки космически отпадъци.

Поглъщам всеки миг. Планетата ни е превърната в синя зона, място на дълголетие, в което хората ежедневно изживяват своя "икигай" - пресечната точка между това, което обичаш и това, от което се нуждае светът.

Всяка приказка има край и поука. За да е щастлив краят на моята приказка, всички трябва да предприемем малки стъпки и да работим заедно, от сутрин до вечер, всеки ден, за общото благо на планетата, за да успеем да я спасим, преди да е станало твърде късно. "Би било трагедия, ако след като похарчим 10-20 трилиона долара публични пари, ние просто възстановим същата неравна, уязвима и високо въглеродна икономика, която сме имали преди", казва д-р Андрю Стийър, президент и изпълнителен директор на Института за световните ресурси.

"Пожелай си нещо, пожелай си нещо" - шепнеха листата...